

искане. Тези условия ги предлага и Константинополската императрица, която ме натовари да бъда посредник между българите и латинците.^{3/} Конон дьо Бетюн и високата му господарка предлагат на българите съюз за вечно приятелство и мир. Към този съюз ще се присъединя и аз.

Иоан Асен кърна с глава. За него беше ясно защо Константинопол гради неговото приятелство и съюз. Заградена като в клещи от двете гръцки държави, латинската империя живеееше тревожни часове на слабост и несигурност. От една страна Никея, от другата Епир, между двамата честолюбиви претенденти за престола на Света София: Теодор Комнин и Ласкарис, латинската власт диреше единствен защитник и съюзник. А той можеше да бъде само българския цар,

- И за да бъде този съюз по-траен и верен Константинопол предлага на българския самодържец сближаване на двата двора чрез брак между царя и някоя близка от рода дьо Куртене.^{2/} Принцеса Мария, дъщерята на императрица Иоланта, която е една много благородна и приятна мома, би могла достойно да седне^{2/} връз престолона на Търновския престо^л. Освен това, тя е сестра на моята съпруга, кралица Иоланта, а по този начин ще се сродят и нашите два рода.

Сродяване с Венгрия и Константиноград едновременно, разкъсване на опасния обръч от врагове, който стягаше отвсякъде страната, възвръщане на двете загубени области, осигуряване на двете най-застрашени граници, за да може да се предаде в мирен труд за вдигане на държавата си - какво по-съблазнително предложение? Иоан Асен знаеше, че ще трябва да приеме. Погледна към брат си.

Севастократор Александър познаваше добре равнодушието на брат си към Мария дьо Куртене, която^{3/} веднъж му е била предлагана за съпруга. Иоланта, Агнес и Сибила, най-малката, бяха други. Те приличаха на брат си Филип и на майка си: кротки, благочестиви, мъдри. Ала Мария, Изабела и Маргарита бяха други, за тях се разправяше, че не се отличаваха много от брат си Роберт, прочут по сво-